

[Socialministeren]

ved forhindres i at skade sig selv. Denne magt-anvendelse skal afpasses efter forholdene i den enkelte situation og må ikke gå ud over det strengt nødvendige.

Herudover er der i § 2, stk. 2, beskrevet situationer, som kan berettige til magtanvendelse i videre omfang end anført i § 2, stk. 1.

Under hensyn til at der således efter de gældende regler er mulighed for at anvende visse former for fysisk magt, finder jeg ikke anledning til at ændre reglerne.

Spm. nr. S 342

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (7/1 92) af:

Anne-Marie Meldgaard (S):

»Vil ministeren i forlængelse af ministerens svar på spørgsmål 54 i alm. del – bil. 114, Uddannelsesudvalget, oplyse, om han med Kommunernes Landsforening har drøftet muligheden af uddannelse/kurser, som ikke er en pædagoguddannelse, til de mange pædagogmedhjælpere, som ikke har mulighed for at tage en egentlig pædagoguddannelse?«

Begrundelse

Der findes ca. 20.000 pædagogmedhjælpere på området. Uanset at der tilrettelægges særlige spor på pædagogseminarierne, og at pædagoguddannelsen udbydes som åben uddannelse, er det ikke tænkeligt, at hele denne personalegruppe får en pædagoguddannelse.

Svar (15/1 92):

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Som nævnt i mit svar på FUU's spørgsmål 54 (alm. del – bilag 82) har jeg indledt overvejelser og drøftelser om mulighederne for at lette de uuddannedes vej til en pædagogisk grunduddannelse.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at et udkast til bekendtgørelse om uddannelse af pædagoger indeholdende blandt andet bestemmelser om fritagelse for dele af uddannelsen på grundlag af særlige uddannelses- eller beskæftigelsesmæssige forudsætninger vil blive drøftet på et møde i Seminarierådet i begyndelsen af februar 1992. På samme møde vil også den særlige merituddannelse efter lovens § 26 blive drøftet.

Med hensyn til uddannelse/kurser til allerede ansat uuddannet personale, som ikke ønsker eller har mulighed for at tage en pædagoguddannelse, er det min opfattelse, at dette er et anliggende alene for parterne på det pædagogiske arbejdsmarked.

Jeg har allerede i juni 1991 skriftligt orienteret Kommunernes Landsforening, Forbundet for offentligt ansatte, Dansk Kommunal Arbejderforbund og Pædagogisk Medhjælper Forbund om mit løfte om at opfordre disse organisationer til at drøfte denne side af de uuddannedes uddannelsesproblemer.

I denne forbindelse tilkendegav Kommunernes Landsforening over for mig, at man ikke så noget behov for en egentlig grunduddannelse af kortere varighed på pædagogmedhjælperområdet, et synspunkt, jeg helt kan tilslutte mig.

Kommunernes Landsforening meddelte i samme forbindelse, at man ikke ville være afvisende over for at gå ind i drøftelser om efteruddannelsesmulighederne for det allerede ansatte ikkeuddannede personale (omfattende alle grupper og ikke blot medhjælpere).

På denne baggrund går jeg ud fra, at organisationerne efter mine henvendelser til dem i sommer selv tager initiativ til drøftelser af disse forhold.

Den 2. december 1991

Bilag

Til Folketingets Uddannelsesudvalg

I skrivelse af 14. november 1991 (Alm. del – bilag 82) har Folketingets Uddannelsesudvalg som spørgsmål 54 stillet mig følgende spørgsmål:

»Med baggrund i vedlagte citat fra Uddannelsesudvalgets betænkning vedrørende ovennævnte lovforslag bedes ministeren oplyse, om han har indkaldt Kommunernes Landsforening til drøftelser. Hvis dette ikke er sket, hvornår agter ministeren da at indkalde repræsentanter for Kommunernes Landsforening?

Hvornår forventer ministeren en afklaring på sagen?«

(Spørgsmålet er en gentagelse af spørgsmål 141, jf. bilag 526, 1990-91, 2. samling).

Svar:

Jeg har i juni 1991 skriftligt over for Kommunernes Landsforening bekræftet mit tilsagn